

เมื่อมีการวางแผนของรัฐ แสดงว่ารัฐบาลมีส่วนในการแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพราะว่าการผลิตสินค้าและบริการอยู่ภายใต้การควบคุมและกำหนดโดยรัฐบาล นอกจากนี้แล้วรัฐบาลยังเป็นผู้ผลิตสินค้าและบริการบางอย่างด้วย จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะศึกษาถึงตราการเจริญเติบโตของภาครัฐบาล และบทบาทของภาครัฐบาลที่มีต่อสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ

5.1 การวิเคราะห์ถึงตราการขยายตัวของภาครัฐบาล

ไม่ว่าจะเป็นประเทศกำลังพัฒนาหรือพัฒนาแล้วก็ตาม ภาครัฐบาลมีส่วนในการผลิตสินค้าและบริการทั้งนั้น นอกจากนี้แล้วรัฐบาลยังเป็นผู้กำหนดสภาพความเป็นอยู่ของสังคม ของการเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ทุกคนในสังคมปฏิบัติตาม การเจริญเติบโตของภาครัฐบาลจะรัดมาจากฝ่ายซ้ายของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี โดยคุณภาพประมาณรายจ่ายจะทราบว่ารัฐบาลได้ใช้จ่ายเงินไปทำอะไรบ้าง ได้มีการศึกษาถึงตราการเจริญเติบโตของภาครัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ในเวปปูโรป สรุปว่ารัฐบาลได้เข้ามายุ่งเกี่ยวในกิจกรรมที่มีฐานของประเทศ เช่น การป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และการควบคุมด้านการเงิน การคลังของประเทศ ในปัจจุบันมีรัฐบาลมีส่วนมากในการพัฒนาโครงสร้างขั้นพื้นฐาน อาทิเช่น ถนน รถไฟ การสื่อสารมวลชน นอกจากนี้แล้วรัฐบาลยังมีบทบาทสำคัญในการดูแลสวัสดิการของประชาชน (social welfare) ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญเพื่อเรียกว่ารัฐจะสนับสนุนและแสวงหาประโยชน์ด้วย รายจ่ายของรัฐบาลของประเทศในยุโรปเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของ Gross Domestic Product เพิ่มจาก 28% ในช่วงปี คศ. 1974-76 เป็น 41% ในช่วงปี คศ. 1974-76 ในบางประเทศเช่น เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์และนอร์เวย์ ค่าใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มขึ้นมากกว่า 50% ของ GDP ในช่วงเวลาดังกล่าว

สาเหตุสำคัญที่ทำให้ค่าใช้จ่ายของภาครัฐบาลเพิ่มขึ้นก็คือ เงินโอน (transfer payments) และเงินช่วยเหลือ (subsidies) อาจจะเป็นการช่วยเหลือผู้ว่างงานหรือช่วยเหลือกิจการบางอย่างของเอกชนซึ่งรัฐบาลให้การสนับสนุน ในประเทศเนเธอร์แลนด์การเพิ่มขึ้นของรายจ่ายรัฐบาล

เป็นเพรูราเจนโอนของรัฐบาลที่เพิ่มสูงขึ้น ในเดนมาร์ก นอร์เวย์ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาที่ เช่นเดียวกัน ส่วนประกอบที่สำคัญของรายจ่ายรัฐบาลคือเงินโอนที่รัฐบาลของประเทศเหล่านี้ต้องการให้ ประชาชนของเขามีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี

นอกจากเงินโอนที่เพิ่มขึ้นแล้ว ค่าใช้จ่ายในการที่รัฐบาลให้บริการกับประชาชนก็สูงขึ้นด้วย เช่น การให้บริการทางด้านสาธารณสุข ซึ่งเป็นการให้บริการที่ต้องใช้จำนวนบุคลากรจำนวนมาก และ ต้องอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัยด้วย ทำให้รัฐบาลต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้มีการใช้จ่าย ของรัฐบาลด้านการให้บริการการศึกษาแก่ประชาชน จากตารางที่ 5.1 ซึ่งแสดงถึงค่าใช้จ่ายรัฐบาลทาง ด้านการศึกษา ยังคงดับรายได้ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย การสาธารณสุข จะเห็นได้ว่า เดนมาร์กและ สวีเดนให้ความสำคัญกับ 3 อย่างนี้มาก โดยดูจากค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของห้า 3 อย่างนี้ เมื่อเทียบเป็น เปอร์เซนต์ของ Gross Domestic Product สำหรับอิตาลีและออลแลนด์ ให้ความสำคัญกับการ ศึกษาและการยกระดับรายได้ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย

ตารางที่ 5.1

Trends in welfare provision in advanced industrial societies 1962 to 1974

Country	Percentage of GDP at current prices							
	Education		Income maintenance		Health		Total welfare	
	1962	1974	1962	1974	1962	1974	1962	1974
Australia	2.4	3.8	4.7	4.0	2.5	5.0	9.6	12.8
Austria	2.6	4.0	14.1	15.3	2.0	3.7	19.6	23.0
Belgium	3.8	4.9	11.7	14.1	3.1	4.2	18.6	23.2
Canada	3.5	6.5	5.4	7.3	2.5	5.1	11.4	18.9
Denmark	4.0	7.0	6.5	9.9	3.7	6.5	14.2	23.4
Finland	4.8	5.6	6.7	9.9	2.5	5.5	14.0	21.0
France	2.1	3.2	11.8	12.4	3.1	5.3	17.0	20.9
Germany	2.1	3.0	11.9	12.4	2.5	5.2	16.5	20.6
Greece	1.7	2.3	6.0	7.1	1.8	2.3	9.5	11.7
Ireland	3.0	4.9	5.3	6.4	2.8	5.4	11.1	16.7
Italy	3.2	4.0	7.5	10.4	2.9	5.2	13.6	19.6
Japan	3.0	2.6	2.1	2.8	1.9	3.5	7.0	8.9

Netherlands	2.8	5.0	8.6	10.1	2.8	5.1	14.2	29.1
New Zealand	2.8	4.4	7.8	8.5	3.3	4.2	13.7	15.1
Norway	4.1	4.9	5.1	9.8	2.5	5.3	11.7	20.0
Sweden	4.0	5.0	8.0	9.3	3.8	6.7	13.8	21.0
UK	3.7	4.4	4.4	7.7	3.2	4.8	12.8	16.7
USA	3.8	5.3	5.5	7.4	1.2	3.0	10.3	15.7
OECD	3.2	4.0	7.3	8.5	2.7	4.9	13.2	18.8
average								

5.2 การขยายตัวของภาครัฐบาลในทรัพย์ของนักเศรษฐศาสตร์

ตั้งแต่ในอดีตนักเศรษฐศาสตร์ อาทิเช่น Adolph Wagner เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์ภาครัฐบาลและให้ความเห็นว่าภาครัฐบาลขยายตัวขึ้นมาก เนื่องจากประชาชนมีความต้องการให้รัฐบาลขยายการผลิตสินค้าและบริการ ความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้นในอัตราที่รวดเร็ว และดีمانด์ของประชาชนที่มีต่อสินค้าของรัฐบาลเป็น income-elastic Peacock and Wiseman เป็นนักเศรษฐศาสตร์อีกสองท่านที่ได้ติดตามและวิเคราะห์ การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายของรัฐบาล ซึ่งกุญแจเริ่มตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 จนกระทั่งปี 1955 และสูงกว่าค่าใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มขึ้นโดยตลอด และเป็นตัวทำให้ Gross domestic product เพิ่มขึ้น ในช่วงสหกรณ์โลกหั้งสหกรณ์ การใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มขึ้นอย่างมากนัย ซึ่งเป็นผลของ displacement effect แต่พอหลังจากสหกรณ์โลกสหบดี การใช้จ่ายของรัฐบาลก็มีได้ลดลง เพราะรัฐบาลเกิดความเคยชินกับการใช้จ่ายในจำนวนมาก ๆ Alt และ Chrystral ได้ทำการวิเคราะห์ Wagner's law โดยอาศัย 'permanent-income' model เพื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของรัฐบาล โดยให้ความเห็นว่าค่าใช้จ่ายของรัฐบาลขึ้นอยู่กับรายได้ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา มีระยะเวลาเดียวกันนึง รัฐบาลมักจะมีแผนการใช้จ่ายล่วงหน้าเสนอโดยคำนึงถึงรายได้ในอนาคต รายละเอียดเกี่ยวกับ permanent income model ของการใช้จ่ายของรัฐบาลเป็นดังนี้คือ

$$G_t = k Y_{pt} \quad (5.1)$$

โดยที่ G_t คือ รายจ่ายของรัฐบาล ณ เวลา t

Y_{pt} คือ permanent income ณ เวลา t

k คือ parameter โดยที่ $0 < k < 1$

เนื่องจาก permanent income ขึ้นอยู่กับการคาดคะเนรายได้ที่จะได้รับในอนาคต Alt และ Chrystal ได้วิเคราะห์ expectations model ไว้ดังนี้-

$$Y_{pt} - Y_{pt-1} = (Y_t - Y_{t-1}) \quad \dots \quad (5.2)$$

คือ current income

การวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่า permanent income จะเปลี่ยนแปลงเมื่อพิจารณาความสัมภัย current income ยกเว้นอย่างเช่น ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา current income มีค่ามากกว่า permanent income ดังนั้น permanent income ในปีนั้นจะมีค่าเพิ่มขึ้น ค่าของ ทันอยอดความเร็วของการปรับตัว

สมการ (5.2) เทียบใหม่ได้เป็น

$$Y_{pt} = (1-\lambda) Y_{pt-1} + \lambda Y_t \quad \dots \quad (5.3)$$

ในทำนองเดียวกับสมการ (5.3) สมการข้างต้น จะเขียนได้ดังนี้

$$Y_{pt-1} = (1 - \lambda) Y_{pt-2} + \lambda Y_{t-1} \quad \dots \quad (5.3.1)$$

$$Y_{pt-2} = (1 - \lambda) Y_{pt-3} + \lambda Y_{t-2} \quad \dots \quad (5.3.2)$$

$$\begin{matrix} \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot \end{matrix}$$

$$Y_{pt-n} = (1 - \lambda) Y_{pt-n-1} + \lambda Y_{t-n} \quad \dots \quad (5.3.n)$$

แทนค่าสมการ (5.3.1) ในสมการ (5.3)

$$Y_{pt} = (1 - \lambda) [(1 - \lambda) Y_{pt-2} + \lambda Y_{t-1}] + \lambda Y_t \quad \dots \quad (5.4)$$

แทนค่า (5.3.2) ในสมการ (5.4)

$$\begin{aligned}
 Y_{pt} &= (1-\lambda)[(1-\lambda)\{(1-\lambda)Y_{pt-3} + \lambda Y_{t-2}\} + \lambda Y_{t-1}] + \lambda Y_t \\
 &= (1-\lambda)[(1-\lambda)^2 Y_{pt-3} + \lambda(1-\lambda)Y_{t-2} + \lambda Y_{t-1}] + \lambda Y_t \\
 &= (1-\lambda)^3 Y_{pt-3} + \lambda(1-\lambda)^2 Y_{t-2} + \lambda(1-\lambda)Y_{t-1} + \lambda Y_t
 \end{aligned}$$

จากวิธีการแทนค่าตั้งก่อนแล้ว จะสูปเป็นสูตรได้ดังนี้ -

$$Y_{pt} = (1-\lambda)^{n+1} Y_{pt-n-1} + \lambda \sum_{n=0}^{\infty} (1-\lambda)^n Y_{t-n}$$

เนื่องจากค่าของ $(1-\lambda)^{n+1}$ มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ เมื่อ $n \rightarrow \infty$

เพราจะนี้แทนแบบทางขวาเมื่อตัดที่ได้ สูตรจะกล้ายเป็น

$$Y_{pt} = \lambda \sum_{n=0}^{\infty} (1-\lambda)^n Y_{t-n}$$

หรือเขียนได้เป็น

$$\begin{aligned}
 Y_{pt} &= \lambda [Y_t + (1-\lambda)Y_{t-1} + (1-\lambda)^2 Y_{t-2} \dots \dots \dots \\
 &\quad \dots \dots \dots + (1-\lambda)^n Y_{t-n}]
 \end{aligned}$$

จากสมการ (5.1) $G_t = k Y_{pt}$

$$\therefore G_t = k \left[\lambda \sum_{n=0}^{\infty} (1-\lambda)^n Y_{t-n} \right] \quad (5.5)$$

จึงเห็นได้ว่า permanent income ซึ่งหาค่ามาจากการ adaptive expectations model ทำกับ weighted sum ของรายได้ในปีที่ผ่านมา จากสมการที่ (5.5) หาก G_{t-1} และคุณด้วย $(1-\lambda)$ จะได้

$$(1-\lambda)G_{t-1} = k \left[\lambda \sum_{n=0}^{\infty} (1-\lambda)^{n+1} Y_{t-n-1} \right] \quad (5.6)$$

สมการ (5.5) ลบด้วยสมการ (5.6)

$$G_t - (1-\lambda) G_{t-1} = k \lambda Y_t$$
$$G_t = k \lambda Y_t + (1-\lambda) G_{t-1} \quad (5.7)$$

จากสมการที่ 5.7 จะเห็นได้ว่า รายจ่ายของรัฐบาลในปีที่ t เป็นฟังก์ชันของ current income (Y_t) และรายจ่ายของรัฐบาลในปีที่ผ่านมา (G_{t-1})

สมมุติว่า permanent income ในปีที่ t เป็น function ของ permanent income ในปีที่ $t-1$ เพราะฉะนั้นจะเขียนได้ว่า

$$Y_{pt} = Y_{pt-1} + u_t \quad (5.8)$$
$$E(u_t) = 0$$

แทนค่าสมการ (5.8) ในสมการ $G_t = k Y_{pt}$

$$G_t = k(Y_{pt-1} + u_t)$$
$$\text{แต่เนื่องจาก } G_{t-1} = k Y_{pt-1}$$
$$\therefore G_t = G_{t-1} + k u_t \quad (5.9)$$

จากสมการที่ (5.9) จึงเห็นได้ว่า เราสามารถประมาณการคาดใช้จ่ายของรัฐบาลในปีต่อไปได้จากค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในปีปัจจุบัน¹

5.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับ Rational Expectations²

การคาดคะเนเกี่ยวกับรายจ่ายของรัฐบาลมีความเกี่ยวข้องกับ Rational Expectations ซึ่งสมควรจะน่าเรื่องนี้มีวิเคราะห์ในรายละเอียด ดังนี้-

ในทศวรรษ 1970 ได้มีทฤษฎีใหม่เกิดขึ้นซึ่งเรียกว่า rational expectations ทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาในการวิเคราะห์รู้จักกรกฎิก ทางจิตวิทยาเชื่อกันว่าประชาชนจะประพฤติหรือปฏิบัติตามความคิดของเข้า เช่น ถ้าประชาชนคิดว่าเศรษฐกิจจะดี เขายังตอบสนองด้วยการลงทุน

¹ Paul Whately Political Control of the Macroeconomy London : SAGE Publications Ltd., 1986. Chapter 2.

² Thomas J. Hailstones A Guide to Supply-Side Economics. Richmond, Virginia : Robert F. Dame Inc., 1982. Chapter 6, 8, 9.

มากขึ้น เช่นอาจจะลงทุนด้านเครื่องจักร ก่อสร้างโรงงานเพิ่มเติม จ้างคนงานเพิ่มมากขึ้น วางแผนการณ์ คุ้ยรู้เจนจากธนาคารเพื่อขยายการลงทุนในอนาคต ซึ่งการตัดสินใจของนักลงทุนมีอนาคตเร็วและตัวที่ว่ามาคำนวนด้วยจะทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นมาก

ในส่วนของผู้บริโภคก็เช่นเดียวกัน เมื่อผู้บริโภคทำงานมากขึ้น เช้าค่าจะจะมีรายได้เพิ่มขึ้น ในอนาคต เช้าก็จะใช้จ่ายมากขึ้น การกระทำเช่นนี้ยังช่วยกระตุนให้เศรษฐกิจดีขึ้นเช่นเดียวกัน

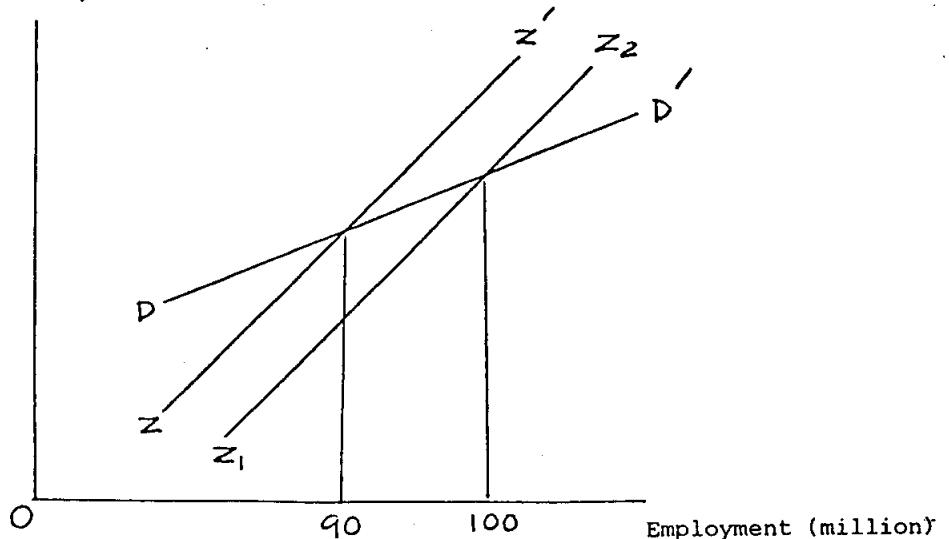
ในทางตรงกันข้ามถ้ามีนักลงทุนเห็นว่าอยอดขายสินค้าของเขามีแนวโน้มลดต่ำลง สินค้าคงเหลือเพิ่มจำนวนขึ้นมาก กำไรตกต่ำลง นักลงทุนจะลดการลงทุน ลดจำนวนคนงาน เพราะฉะนั้นทฤษฎีเกี่ยวกับ rational expectation จึงเกิดขึ้น โดยกล่าวว่าการตัดสินใจของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่ผ่านมา และเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นการใช้นโยบายการเงินและการสังของรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงปฏิริยาให้ตอบของประชาชนด้วย ซึ่งเกิดจากการคาดคะเนเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยตัวของประชาชนเอง ยกตัวอย่าง เช่นสมมุติว่าขณะนี้ระดับราคาน้ำมันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราสูง ประชาชนก็คาดคะเนว่ารัฐบาลอาจจะมีมาตรการทางการเงินการคลังที่จะทำให้ปริมาณเงินลดลง และอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นทำให้ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุนรับภาระเงินเพิ่มขึ้น และลงทุนเพิ่มขึ้นก่อนที่รัฐบาลจะมีมาตรการอะไรออกมานี้ อีกทำให้เศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะเงินแห้งเร็วขึ้น ผู้บริโภคก็เช่นเดียวกันอาจจะคาดคะเนเหตุการณ์คล้ายกับนักลงทุนจึงตัดสินใจขึ้นสินค้ามากขึ้น ก่อนที่อัตราดอกเบี้ยจะสูงขึ้น ดังนั้นการกระทำต่าง ๆ ของนักลงทุนและผู้บริโภคจะทำให้การแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลทำได้ยาก จากแนวความคิดเกี่ยวกับ rational expectation นี้เองทำให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับ supply-side economics มากขึ้น คือรัฐบาลต้องการเป็นผู้กำหนด supply เพื่อการที่จะปล่อยให้เศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปด้วยตัวเองตามกลไกตลาดนั้นคงจะเป็นไปได้ยาก รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับ supply side-economics โดยเฉพาะรัฐบาลอเมริกาในช่วงที่นาย Reagan เป็นประธานาธิบดี

แนวความคิดเกี่ยวกับ supply-side economics เป็นแนวความคิดที่ทรงข้ามกับแนวความคิดของ Keynes ซึ่ง income-expenditure theory ของ Keynes กล่าวว่า การจ้างงานจะขึ้นอยู่กับการตัดกันของ aggregate demand และ aggregate supply aggregate demand ประกอบไปด้วยการบริโภค การลงทุน ค่าใช้จ่ายของรัฐบาล การลงทุนเป็นพังก์ชั่นของประสิทธิภาพส่วนเพิ่มของสินค้าทุน (marginal efficiency of capital) และ

มัตราชอกเมี้ยง จึงเห็นได้ว่า income-expenditure theory ให้ความส้าหัญกับ aggregate demand มาก เพราทราบได้ที่มีความต้องการ ปริมาณสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นมาจะต้องถูกใช้ไป นั่นคือ aggregate supply ในลักษณะ และพอจะสูงเป็นแนวหาจได้ว่า เศรษฐกิจจะเป็นอย่างไร เช่น อยู่กับตัวแปรเพียง 3 ตัวคือ ความโน้มเอียงในการบริโภค ประสิทธิภาพหน่วยสุดท้ายของสินค้าทุนและ มัตราชอกเมี้ยง ตัวแปร 3 ตัวนี้จะกำหนดปริมาณผลผลิตการจ้างงานและรายได้ประชาชาติ รัฐบาลต้อง การให้ระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างไรก็ให้ข้อนโยบายการคลังและการเงินให้ไปกระทบตัวแปร 3 ตัวปัจจัย ก็จะได้ สร้างเศรษฐกิจตามที่รัฐบาลต้องการ

แต่รัฐบาลเมริกันในช่วงที่ Reagan เป็นประธานาธิบดีก็สนับสนุนความคิดว่าการแก้ปัญหา เศรษฐกิจจะทำได้ด้วยการเปลี่ยนแปลง aggregate supply ยกตัวอย่างเช่น การจ้างงานจำนวน 90 ล้านคน เกิดจากการตัดกันของ aggregate demand และ aggregate supply ตาม รูปที่ 5.1 แต่ถ้ารัฐบาลต้องการให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นถึง 100 ล้านคน รัฐบาลก็ทำได้โดยการลดเส้น aggregate supply ให้ต่ำลง จากรูปที่ 5.1 เส้น aggregate demand DD' ตัดกับ aggregate supply ZZ' ที่ระดับการจ้างงาน 90 ล้านคน สมมุติว่าที่จุดตัดมีไม่ใช่จุดที่มีการจ้างงานเต็มที่ รัฐบาลต้องเพิ่มการจ้างงานอีก 10 ล้านคน จึงจะทำให้เกิดการจ้างงานเต็มที่ รัฐบาลก็ลด เส้น aggregate supply ลงมาเป็นเส้น Z₁Z₂ การจ้างงานก็เพิ่มขึ้น

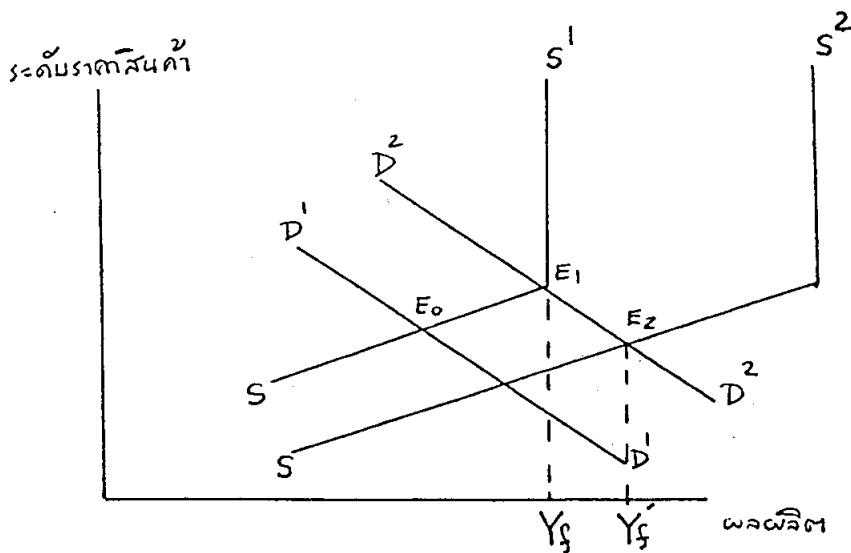
Income to producer

รูปที่ 5.1

5.4 แบบจำลองของ supply-side economics

กำหนดให้คืนดีรวม (aggregate demand) เป็นพังก์ชันของระดับราคานิค่า money stock และ velocity of money ซึ่งพัฒนารูป (aggregate supply) แสดงถึงมูลค่าของผลผลิตที่ผู้ผลิตต้องการจะเสนอขาย ณ ระดับราคาต่าง ๆ กัน ซึ่งพัฒนารูปจะถูกกำหนดโดยปัจจัยการผลิต เช่น แรงงาน สินค้าทุน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและค่าจ้างที่เป็นตัวเงิน (nominal wages) รูปที่ 5.2 แสดงถึงสกัดยอดของคืนดีรวมและซึ่งพัฒนารูปถ้าราคากลับตัวลง ความต้องการรวมจะเพิ่มขึ้น และเมื่อราคานี้เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งพัฒนารูปจะเพิ่มจนกระทั่งถึงระดับที่มีการจ้างงานเต็มที่เส้นซึ่งพัฒนารูปจะตั้งฉากกับแกนนอน เมื่อจากผู้ผลิตไม่สามารถจดจ่อเพิ่มปริมาณผลผลิตเลย ระดับการจ้างงานเต็มที่

รูปที่ 5.2

Y_f คือระดับผลผลิตเมื่อมีการจ้างงานเต็มที่

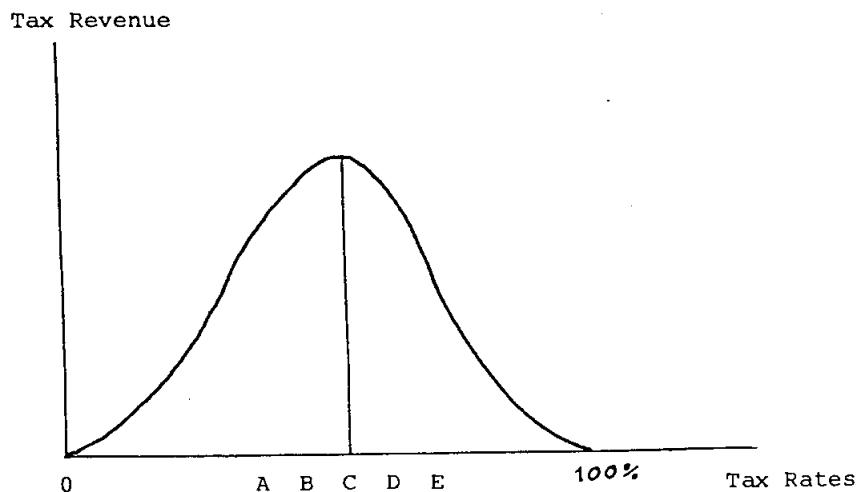
เมื่อมีการเพิ่มขึ้นในคืนดีรวม ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากปริมาณเงินเพิ่มขึ้น หรือยัตราชการ หมุนเวียนของเงินเพิ่มเร็วขึ้น ถ้าเลื่อนคืนดีรวม shift ไปทางขวาจาก $D_1 D_1$ เป็น $D_2 D_2$ จะเกิดขาดดุลยกภาพ ณ การจ้างงานเต็มที่พอดี แต่ถ้าคืนดีรวมยังจะ shift ไปทางขวาอีก อาจจะทำให้เกิดสภาวะเงินเพ้อ ซึ่งสภาวะเงินเพ้อจะลดลงได้ ถ้าซึ่งพัฒนารูป shift ไปทางขวาเมื่อ จาก $S S^1$ เป็น

SS² จุดดุลยภาพใหม่คือ E_2 ซึ่งระดับราคาจะลดลงและปริมาณผลผลิตจะเพิ่มขึ้น ระดับผลผลิตเมื่อวันก่อนการจ้างงานเติบโตที่จะเพิ่มขึ้นจาก Y_f เป็น \bar{Y}_f

Supply-side economics เน้นอธิบายผลของนโยบายเศรษฐกิจที่กระตุ้นการออม การลงทุน และการทำงาน ยกตัวอย่างเช่น ถ้ามีการลดอัตราภาษีออกเมีย จะช่วยให้การออมสูงขึ้น และการบริโภคลดลง Supply-side economics จะแสดงให้เห็นว่าการลดภาษีจะทำให้ productivity ของการผลิตเพิ่มขึ้น เพิ่มปริมาณสินค้าและลดอัตราเงินเดือน ในขณะที่การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์มองว่าจะให้ความเห็นว่าการลดภาษีจะเพิ่มดีมานด์รวม และทำให้เกิดสภาวะเงินเหลือ แสดงว่าการวิเคราะห์ supply-side economics กับการวิเคราะห์ทาง macroeconomics นั้นวิเคราะห์แตกต่างกัน

5.5 Laffer Curve

Supply-side economics มีการอธิบายเกี่ยวกับ 'Laffer effect' ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีและรายได้จากการภาษี การอธิบายจะขึ้นอยู่กับสมบูรณ์แบบที่ว่าประชาชนจะทำงานมากขึ้น เมื่อค่าจ้าง (หัสสจากหักภาษีแล้ว) เพิ่มขึ้น หรือประชาชนจะลงทุนมากขึ้น เมื่อกำไรหลังจากหักภาษีแล้วเพิ่มขึ้น จะมีอัตราภาษีอยู่สองขั้วที่จะทำให้รัฐบาลไม่สามารถจะเก็บภาษีได้เลย (zero tax revenue) ซึ่งก็คืออัตราภาษีศูนย์เปอร์เซนต์ และอัตราภาษี 100% ดังรูปที่ 5.3

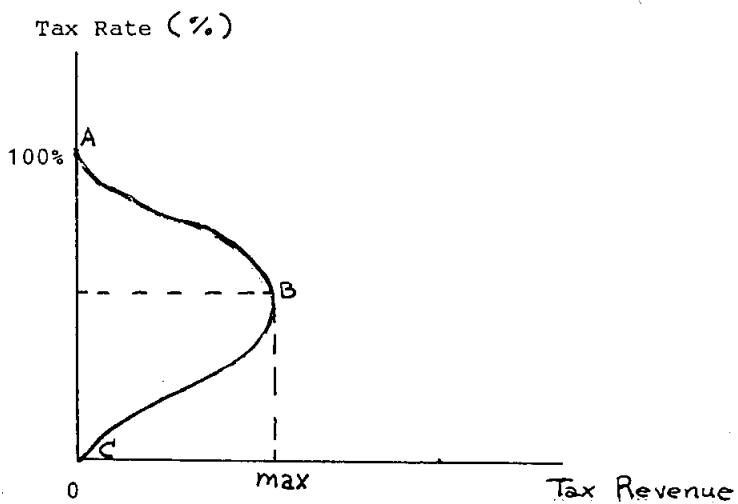

รูปที่ 5.3
The Laffer Curve

ตั้งนั้นอัตราภาษีที่จะทำให้รายได้จากการซองรัฐบาลสูงสุด คืออัตราภาษีซึ่งอยู่ระหว่าง 0% และ 100% การลดอัตราภาษีที่จะทำให้รายได้ของรัฐบาลเพิ่มขึ้นคืออัตราภาษีที่สูงกว่าอัตราภาษีที่ทำให้รายได้จากการซองรัฐบาลสูงสุด นั่นคืออัตราภาษีเดิมควรจะอยู่ทางขวาของจุด C นั่นคือ ถ้าอัตราภาษีลดจากจุด E ไปเป็นจุด D หรือ C หรือจากจุด D ไปจุด C รายได้ภาษีรวมจะเพิ่มขึ้น แต่อัตราภาษีเดิมอยู่ต่ำกว่าจุด C การลดอัตราภาษีลงไปอีก จะทำให้รายได้จากการซองลดลง เช่นการลดอัตราภาษีจาก B เป็น A จะทำให้รายได้จากการซองรัฐบาลลดลง

ไม่มีใครทราบว่าอัตราภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บอยู่ขณะนี้อยู่ตรงไหนบน Laffer Curve ดังนั้นจากวุปที่ 5.4 เป็นวุปที่แสดง Laffer Curve อีกครั้งหนึ่ง เพียงแต่สับแยกกับวุปที่ 5.3

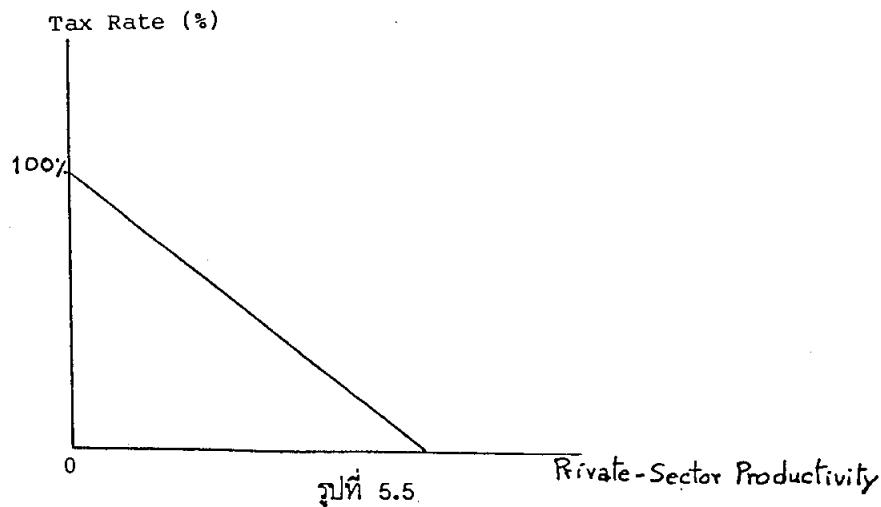
จากวุปที่ 5.4 จะเห็นได้ว่า การลดอัตราภาษีในช่วงซึ่งอยู่บน Curve AB จะเพิ่มรายได้ภาษีให้กับรัฐบาล ในขณะที่การลดอัตราภาษีบน Curve BC จะทำให้รายได้จากการลดลง แต่ปัญหานี้อยู่ว่า ขณะนี้เราไม่ทราบว่าอัตราภาษีอยู่ตรงไหนบน Laffer Curve

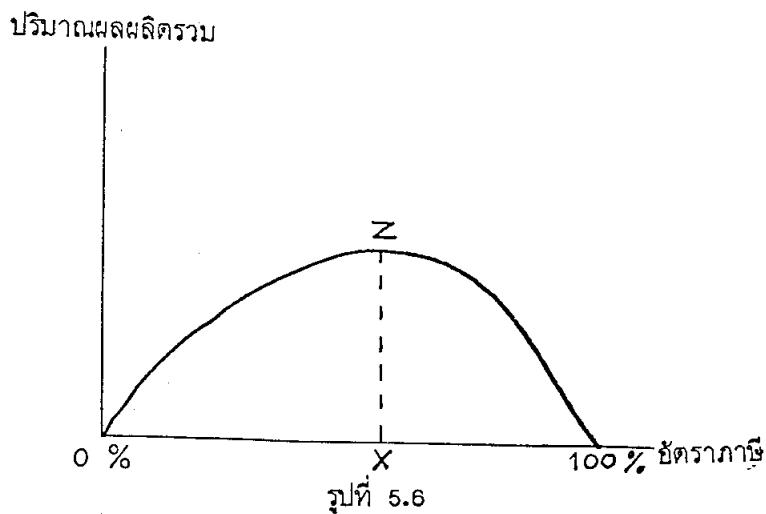
วุปที่ 5.4

Tyler Cowen ให้ความคิดเห็นว่า ถ้า supply-side economists, ต้องการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต จึงควรจะมีการเชยันเส้น Laffer Curve เสียใหม่ โดยให้

แผนนอนเป็นประสิทธิภาพการผลิต (productivity) ของภาคเอกชน เพราะฉะนั้น Laffer Curve จะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีและ productivity ในการผลิตของภาคเอกชน ซึ่งค่าของ productivity ของการผลิตจะสูงสุดเมื่ออัตราภาษีเท่ากับศูนย์ ดังรูปที่ 5.5

แต่ supply-side economists ก็ไม่เห็นด้วยกับรูปที่ 5.5 เมื่อจากเมื่อ productivity สูง สุด อัตราภาษีเท่ากับศูนย์ เพราะว่าจะไม่มีเงินภาษีที่จะมาสร้างถนน ให้บริการการศึกษา หรือสินค้าสาธารณะอื่น ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นของจำเป็นสำหรับประชาชน และสิ่งเหล่านี้ก็เป็นพื้นฐานของการผลิตทั้งนั้น ดังนั้น supply-side economists จึงกล่าวว่า รูปที่ 5.5 ไม่ถูกต้อง

จึงมีนักเศรษฐศาสตร์รายใหม่ คือ Robert Keleher ให้ความเห็นว่าการที่จะให้มีภาษีเพื่อนำมาสร้างสินค้าสาธารณะ จึงสมควรจะเยี่ยนรูปใหม่ ซึ่งรูปใหม่นี้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีและปริมาณผลผลิต ดังรูปที่ 5.6 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อยัตราชาก็เป็นศูนย์ หรือ 100% ปริมาณผลผลิตรวมจะเท่ากับศูนย์ อัตราภาษีที่เหมาะสมอาจจะเป็น X % ซึ่งจะทำให้ปริมาณผลผลิตรวมสูงสุด

โดยสูปแล้วก็ยังไม่ทราบอยู่ดีว่าอัตราภาษีที่เหมาะสมควรเป็นเท่าใด เท่าที่อธิบายมาเป็นเพียงแนวความคิดเท่านั้น ซึ่งหาข้อสรุปไม่ได้